Сторінка Робітничого Запомогового Товариства

ГІППОКРАТ -- БАТЬКО МЕДИЦИНИ.

"Назбирайте ситих слимаків у вашому садку, візьміть 20 штук, звільніть їх від шкаралупи, покладіть у ступу й обережно товчіть товкачиком півгодини. Дакати хворому по повній ложці три рази на день"

Якби сучасний лікар прописав хворому такі ліки, то проного сказали б: "збожеволіла людина". Але з боку первісної знахарської медицини, що нею керували жерці, такий рецепт зовсім не був дивний. Первісна медицина тулилася по храмах і сполучала медицину разом із ворожбитством. "Лікарі" — жерці лікували хворих гадючою кров'ю, жаб'ячим м'ясом і іншими подібними ліками; ці ліки виготовлялося у вигляді огидної сумішки. В той час, як хворі пили ці бридкі ліки, жерці шептали замовлення та молитви.

Стародавня медицина Індії і Єгипту знала вже властивості лікарських трав. В Єгипті була розвинена хірургія. Підчас розкопів у Єгипті знаходили людські цістки, на яких збереглися сліди колишніх операцій. Ці сліди свідчать про те, що стародавні хірурги вміли робити не лише прості операції, але й дуже складні, як от, наприклад, трепанацію черепа. Про це свідчать і стародавні хірургічні інструменти, що їх теж знайшли підчас розкопів.

З Єгипту медицина перейшла до Греції і там буйно розквітла за часів Гіппократа.

Гіппократ походив з роду жерців, що були лікарями протягом багатьох поколінь. Несвідомий, темний нарід уважав, що він син бога. Гіппократ так уславився своєю лікарською наукою, що до нього приїздили з далеких країв не лише дікуватися, а й учитися.

Медична наука, що її утворив Гіппократ, протягом багатьох століть мала величезний вплив на розвиток лікарських знаннів.

За часів Гіппократа лікарі не вивчали хвороб. У стародавній медицині описано лише деякі хвороби: плерит (болячка), запалення легенів і проносця. Гіппократ, уперше почнає старанно вивчати симптоми (характері зовнішні ознаки) тої чи іншої хвороби.

Гіппократ і його наслідувачі, так само як і інші стародавні лікарі, вважали, що завдання медицини — "або цілком вилікувати хворого, або ослабляти болісні прояви гострих захворювань. А тих слабих, що їх вже перемогла недуга, лікувати не треба, бо відомо, що зцілляти таких хворих медицина не може". Таким чином Гіппократ установив певні межі для можливостей медичної науки. З цього принципу виходило, що важливо знати не тільки, на яку недугу слабує хворий, а ще й те, чи може він видужати від даної хвороби. А для цього треба знати стан хворого, бо безнадійного хворого лікувати не можна: однакову йому ліки не допоможуть. Опріч того, правильна прогноза (провіщення) підносить авторитет лікаря. Якщо лікар скаже, що хворий напевно видужає, а він умре, то, зрозуміло, що такого лікаря не будуть шанувати й не довірятимуть йому. Ось чому Гіппократ так старанно вивчав характерні ознаки тої чи іншої хвороби. Це йому дуже добре вдавалося, бо він мав велику здібність гостро спостерігати прояви хвороби. Деякі симптоми хвороб, що їх виявив і описав Гіппократ, мають значіння і для сучасних лікарів, коли вони визначають хворобу.

Він учив, що величезне значіння має зовнішній вигляд хворого. Якщо обличчя має нормальний вигляд, то нема нічого серйозного. Коли ж "ніс загострився, очі потягало, скроні позападали, вуха холодні, шкіра на лобі суха, напруга й гаряча, обличчя на колір жовте або темне, синювате або олів'яне, то такий вигляд свідчить про серйозне захворування". Цей симптом зветься Гіппократів; він має значіння й на сьогоднішній день і навіть входить у медичні підручники.

Певна річ, Гіппократ використовував медичні знання Індії, Єгипту й інших стародавніх країн. Але він критично перевірив ці знання, винайшов багато нового й утворив цілу медичну науку. Є ціла збірка творів, що складається з шістдесять книжок; в цілому вони звуться "Гіппократьовою збіркою". Але не всі ці твори написав Гіппократ, багато з них належать його учням і наслідувачам. В цих книгах є відомості не лише з хірургії, і терапії, а й з неврології, психіятрії, акушерства, гінекології, анатомії і фізіології. В них говориться про хвороби серцевих органів, хірургічні недуги, про те, як робити аборти й запобігати вагітності. В цих спроба пояснити ріжні захворювання порушенням нормального життя організму.

Гіппократове лікування грунтувалося на тому принципі, що природа має в собі багато цілющих засобів, отже роля лікаря наслідувати природу й допомагати їй. Основне правило — бути дуже обережним, призначаючи ліки; головне, про що повинен раз-у-раз пам'ятати лікар, — це щоб "не шкодити хворому". Гіппократ був проти енергійного втручання у хворобливий процес. Він лікував дієтою, ваннами, блювними ліками то-що.

Гіппократ грунтував своє лікування на так званих супротивних впливах. Коли шлунок у хворого був переповнений, він спорожнював його блювними, проносними ліками; коли хворий був надмірно виснажений, він призначав посилене харчування, коли хворий був дуже втомлений, він радив йому добре відпочити. Але коли треба було робити операцію, то Гіппократ не відмовлявся і від хірургічних засобів.

Гіппократ ставився надзвичайно серйозно до обов'язків лікаря. Лікар, перед тим як лікувати хворих, повинен був заприсягтися, що він не буде вживати довір'ям слабої людини, не дасть їй отрути або таких ліків, що можуть спричинитися до вкидня.

Медичний досвід Гіппократа та його учнів, твори що вони залишили, мали великий вплив на дальший розвиток медичної науки. Не зважаючи на легенди, що оточували Гіппократове ім'я, треба визнати, що Гіппократ — не герой стародавньої казки. Цей геніяльний лікар стародавньої Греції справді жив дві з половиною тисячі років тому і протягом свого життя нагромадив стільки відомостей з медицини, що вони були джерелом медичної освіти аж до сімнадцятого століття. І хоч виявили сучасної медицини і збивають Гіппократові теорії, проте все-ж його твори дуже цікаві з погляду історії медицини.

Стародавні грецькі філософи, Платон і Аристотель згадують у своїх творах Гіппократа, яко славетного лікаря, найславетнішого з усіх лікарів, що були коли жили.

Ось чому ім'я Гіппократове було в пошані протягом двох з половиною тисячліть, і ще й досі звуть Гіппократа "батьком медицини".

М. Гозер.

НЕ ЗАБУВАЙМО ЗА НЕЧЛЕНІВ РЗТ ПО ШПИТАЛЯХ Й САНАТОРІЯХ.

Коли я знаходжусь знову у санаторії-то мені пригадалися ті, які я вже пережив у шпиталі в Мус Джо, Саск. Я приїхав до Канади ще дуже молодий віком. Не було кому мене тоді справити на добру дорогу. Я зачав пити і в карти грати. Так я провадив своє життя аж доки не поломив своєї ноги і не опинився у шпиталі. Коли я опинився у шпиталі, вже ніхто з тих товаришів, що я з ними гуляв і пускав свої запрацьовані гроші, мене не знав і не приходив мене відвідати.

Так я лежав у шпиталі і ніхто до мене не приходив аж доки один член із ТУРФ Дім не попав до шпиталю на операцію. До него стали приходити члени товариства і записались зі мною. Приносили книжок, часописів і ще дечого. В той час мені було добре, бо мав що читати і я-все думав, коби цей чоловік був такий як найповніше і мені буде добре. Та товариш перебув два тижні і вийшов. Мені стало знов сумно, бо думав, що вже не буду мати що читати. Однак я помилився, бо товариші, які приходили до того товариша, приходили далі до мене і приносили мені усего, що мені було потрібно. Найбільше приходили до мене Т. Гулей, тов. Гладій, товариша Гордейчук і більше товаришів й товаришок.

Отже я, скоро тільки вийшов зі шпиталю, зараз став членом нашого товариства і до нині є членом. До Робітничого Запомогового Товариства не належу, бо як я вийшов зі шпиталю попав у сухоти, хоч не дуже бо ще міг робити. У той час Р.З.Т. ще не було, а коли вже товариство породилось, товариші говорили мені: — Вступіть товаришу до Р.З.Т. Я сказав їм, що чуюсь слабий на груди і не хочу обдурювати наше товариство. Але я раджу всім робітникам стати членами нашого товариства, бо воно приносить велику користь для робітництва. Я маю на думці ще другу справу: Я отримав лист від Павла Назара із Ріджайни, який також слабий на сухоти уже через 7 років. Він просив мене, щоби я йому висилав свій часопис "У.Р.В.", "Робітницю" і інші. На оцьому місці я і взиваю усі відділи Р.З.Т., щоби засновували комітети і щоби ті комітети відвідували шпиталі і санаторії, а навіть і вязниці, по можливости приносили хворим читати часописи і книжки, бо цим способом ми допоможемо працюючим й здобудемо їх для рядів всього пролетаріяту. Треба знати, що ті люде по шпиталях найбільше читають і коли вони вийдуть здорові, я певний, що вони не забудуть нашого товариства, так само як і не забув я.

І. Косинка.

Форт Саватория, Саск.

ЛИШЕ НЕСВІДОМІ МОЖУТЬ НАРІКАТИ.

Я, нище підписаний, складаю щиру подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплачення мені запомоги в сумі $51.00 за час моєї слабости. Заразом дякую опікунам хорих і організації ТУРФ Дім, яка заснувала Робітниче Запомогове Товариство, бо як би не ТУРФ Дім, то не було б і цієї корисної організації, яка вже не одному членові стала в пригоді. А щоби не остатись голословним, то на доказ моєї щирої подяки, я жертвую 5 доларів на прилюд, 3 доляри на пресовий фонд робітничо-фармерської преси, а 10 доларів на сплату довгу за закуплену площу під Український Робітничий Дім в Гемилтоні, Онт. Майже всі товариші, які дістають запомогу від Р.З.Т., пишуть подяку і закликають вступати до цеї організації. Наші противники пояснюють собі це тим, що як би Головний Заряд Р.З.Т. не мав якоїсь користи з цего, то не закликав би всіх робітників ставати членами. Вони не хочуть розуміти того, що то не організація, але поодинокі її члени, які самі на собі переконалися про користь цеї організації, закликають робітників вступати до Р.З.Т. А то є ще такі, що відсідуються, або пишуть і виступають з організації через якісь невдоволення. Тому я нікого не агітую, тільки кажу: як наша організація трактує своїх членів і чи є причина на неї нарікати. Я одержав запомогу без ніяких труднощів. Я совісно виповнив свою аплікацію і самий написав яка після моєї думки мені належалася. І яку я суму поставив на аплікації, таку Головний Заряд виплатив мені без ніякого клопоту.

Я не тішусь якоюсь протекцією в організації. Я виповнив аплікацію, Головний Заряд провірив її і знайшов, що все було зроблено після нашого статута, і тому я без клопоту одержав стільки, скільки мені належалося. Так обходиться наша організація з кожним чесним членом і тому кожний чесний робітник не повинен боятися стати членом Робітничого Запомогового Товариства. Невдоволеними є хіба тільки ті, які хотять несовісно використати організацію, а коли вони не позволяє на це, то вони бунтуються.

Георгій Іваницький.

Гемилтон, Онт.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ РЗТ, ПОКИ НЕ ПІЗНО.

По окупації Східної Галичини поляками, де настало скрутне положення для рільника, а також для робітника, постановив я поїхати до Канади, щоб поліпшити свою долю. Тут дістався я до копальні вугілля в Роздейл, Алта. І саме тут дістав я жертвою капіталу. Четвертого року мого побуту в Канаді, зістав я сильно покалічений в копальні вугілля так, що я мусів перележати в шпиталі 8 місяців.

На оцім місці складаю як найсердечнішу подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплачення мені допомоги в сумі $190.75 за час моєї слабости. Рівночасно дякую опікунам хорих в Роздейл, Драмгелер і в Кезгари за їхні відвідини підчас моєї слабости. Зокрема складаю подяку товаришам і товаришкам цих місцевостей, що мене відвідували і підтримували мене на дусі. Слабість або калітство грозить робітникові на кожнім кроці. Мені несподівано потовщало і наламало ногу при праці, і мене ще не здібного до праці прогнали з шпиталю. Отже я закликаю всіх робітників і робітниць: Ставайте членами Р.З.Т. зараз, поки не запізно.

Василь Ілля.

Келгари, Алта.

ПОМЕР ТОВ. ГРИГОРІЙ САХАР.

Ділимося сумною вісткою з членством вінніпегського відділу Р.З.Т., що вне́ділю, 15. вересня, після довго тяжкої недуги помер в Дженерал Госпиталі тов. Гр. Сахар, старий член вінніпегського відділу.

Покійного товариша тяжко побило в сіенарській шапі при роботі в місяці березні і від того часу він хорував.

Похорон відбудеться в середу, 18. вересня, в годині 5-ій по полудні з його власної хати під числом 933 Манітоба евню на цвинтар в Бруклендс.

Просимо всіх членів і членкинь вінніпегського відділу взяти в похоронах численну участь.

Заряд.

НОВА ЦІННА КНИЖКА!

Накладом Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства щойно вийшла давно очікувана й дуже цікава книжка з під пера відомого американського письменника Джіма Тулі, в перекладі І. Ю. Кулика.

ЖЕБРАКИ ЖИТТЯ

(АВТОБІОГРАФІЯ БОСЯКА.)

Письменник сам колись був босяком. Він в цій книжці описує ріжні чудернацькі пригоди життя бродяг. В книжці 31 найцікавіших оповідань.

У Злучених Державах зміст тої книжки показують на "мувінг пікчерс".

Книжку видано дуже гарно, на прекрасному книжковому папері.

КОШТУЄ ЛИШЕ 50 ЦЕНТІВ.

Замовлення разом з належитістю засилайте до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

С. ГОПНЕР

ПІД ПРАПОРОМ СВІТОВОЇ ПРОЛЄТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(Продовження.)

Як дивився Ленін на можливість перемоги соціялістичної революції в першій-ліпшій капіталістичній країні, в тім числі й у колишній Росії?

Ленін виходив з того, що, в наслідок нерівномірного, перескокового розвитку капіталізму при певній революційній ситуації, "можлива перемога соціялізму спочатку в небагатьох або навіть в одній окремій капіталістичній країні", що "переможець-пролетаріят цієї країни, експропріювавши капіталістів і організувавши в себе соціялістичне виробництво", може й мусить стати "проти решти капіталістичного світу, залучаючи до себе пригноблені кляси інших країн, піднімаючи в них повстання проти капіталістів, виступаючи в разі потреби навіть збройною силою проти кляс-визискувачів та їхніх держав" (Ленін).

В цих словах — тверда певність, що перемога соціялістичної революції можлива в поодинокій країні, і визнання, що така перемога становить частину світової пролетарської революції.

Для Леніна і для всіх більшовиків неодмінною умовою перемоги пролетаріяту були правильні взаємини його з основними своїми спільниками: 1) пролетаріятом інших країн і 2) з основними масами селянства, як з найближчим своїм спільником всередині країни.

Троцькізм же орієнтувався виключно на підтримку пролетаріяту інших країн, при чому цю підтримку він розуміє лише в однім значінні негайного здобуття влади, лише в такім разі, на його думку, може бути забезпечено перемогу соціялізму в країні, що почала революцію.

Про долю пролетарської революції в колишній Росії він пише, ніби безнадійна річ думати, "що, наприклад революційна Росія могла б устояти перед консервативною Европою" (Троцький — "Програма миру", що вийшла не підчас революції 1905 року, а в серпні 1917 року, тобто напередодні Жовтневої революції).

Тоді, коли більшовизм вважає союз робітничої кляси з основними масами селянства за головну умову успіху перемоги, Троцький уже 1922 року, тобто після багатющого досвіду в царині здійснення робітничо-селянського бльоку, пише, що пролетаріят, взявши владу, неминучо "прийде до ворожої сутички не тільки з усіма угрупуваннями буржуазії, що підтримували його на початку його революційної боротьби, але й з широкими масами селянства, при підтримці яких він здобув владу".

Ми бачимо, що не тільки куркулів, але й "широкі маси селянства" взагалі залучається в лави активних ворогів пролетарської революції.

Порівняймо цю позицію з позицією Отто Бавера (див. вище), і ми побачимо поміж ними зворушливу спорідненість, — чи ж можна після цього вагатися, що троцькізм — це ухил соціял-демократичний, правий ухил? З цієї своєї позиції Троцький робив висновок, що ВКП(б), стоячи міцно на позиції Леніна про спілку робітничої кляси з селянством, заражається селянським ухилом, що вона сходить з пролетарських рейок, що не до соціялізму, а до капіталізму веде політика партії. Звідси теорія термідорського переродження партії, що знову таки по суті нічим не ріжниться від позиції Отто Бавера та Мартова, який пророкував термідор в радянській країні ще 1920 року.

У Троцького, як і в Отто Бавера, соціялістична революція в Росії немає ніякої самостійної цінности: для Отто Бавера ця революція — "лише полум'я", а для Троцького — лише "сигнал" світової революції.

Критику партійного режіму у троцькістів завершує вимога "волі переконань" всередині партії, санкціонування ріжних "відтінків" думок і угрупувань. Це є не що інше, як ревізія організаційних принципів і більшовизму, ревізія основних поглядів Комінтерну на ролю партії й на її структуру, встановлених II. конгресом.

Таким чином, в основних питаннях про характер нашої революції, про можливість перемоги у нас соціялістичної революції, про ролю селянства і про структуру пролетарської партії, троцькізм стоїть цілком на плятформі соціял-демократії, правда "лівої", але все ж соціял-демократії, а це означає, що троцькізм, коли він був ще ухилом всередині ВКП(б), був ухилом правим, скільки б він не прикрашував себе лівими фразами.

Дискусія з Троцьким знайшла відгук у комуністичних партіях Заходу. До його позиції прилучились деякі, проте досить непевні, елементи (Сувари, прикладом — цей найяскравіший тип правого перекручування комунізму).

Більш-менш помітного успіху троцькістська опозиція, що організувала у ВКП(б) фракції, за кордоном не мала до того часу, поки не одержала несподіваної підтримки. Допомога прийшла від "нової" або "ленінградської" опозиції, що на чолі з колишнім головою Виконкому — Зінов'євим і членом ВККІ — Каменєвим, що ще за кілька часу до того були керівниками дискусії проти троцькізму, зробила "поворот на 180 ступенів", створила свою плятформу й організувала свою фракцію. З самого початку (момент XIV. з'їзду ВКП(б) "нова опозиція" ще одмежовувалась від троцькізму. Але, одержавши таку ж рішучу одсіч від партії, як і троцькізм, "нова опозиція", рятуючи себе від повного краху, заклала спочатку безпринципний бльок з троцькістами, а потім цілком злила свою плятформу з плятформою троцькізму. Ми вище вже сказали, що плятформу троцькізму рішуче засудив V. конгрес Комінтерну. Коли з'явилась "нова опозиція", питання про неї розглядала президія ВККІ, а потім — VI. поширений пленум, що ухвалив дискусію в секції Комінтерну не переносити.

(Далі буде.)

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНІ

ви завжди дістанете найкращі і найновіші книжки: оповідання, повісти, романи, наукові, економічні, соціяльні і ин.

У ЧАС Є:

Багатий вибір театральних підручників для великих і малих драмгуртків;

Найновіші журнали з Радянської України;

Ріжні ноти для хорів і сольоспівів;

Ріжні музичні інструменти;

Перуки, мальовидла, все потрібне для драмгуртків;

Грамофонні рекорди й грамофони.

Разом з книгарнею міститься ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО, яке дає всякі поради, виконує ріжні припоручення, пересилає гроші до старого краю, вибирає афідейвіти, продає шифкарти.

Обслуга ТОЧНА Й ДЕШЕВА.

Можете самі переконатися.

Пишіть на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

або

INFORMATION & FINANCIAL BUREAU

550 Selkirk Ave., Winnipeg.